

ქათაისის საჯარო ბიბლიოთეკის წელიწლები
ANNUAL OF KUTAISI PUBLIC LIBRARY

VIII

2016

ნომადი ბართაია

ქამანდი და ქამანდარი

ქართულ ენაში არის ორი სხვადასხვა სემანტიკური დატვირთვის მქონე ლექსიკური ერთეული - **ქამანდი** და **ქამანდარი**. ორივე სპარსულ ნასესხობას წარმოადგენს. ქართულ ტექსტებში ისინი აღორძინების ხანიდან დასტურდება.

ქამანდი:

ქართული ენის განმარტებით ლექსიკონში ქამანდი განმარტებულია ასე:

ქამანდი (ქამანდისა) [სპარს. ქამანდ “ყულფი”]. ცხოველის დასაჭერი ყულფიანი სასროლი თოკი. ჭოგსაც ესროლა ქამანდი, ქამანდს გაჰქონდა ზრიალი, ხუთი ქურანი გააბა, ხუთივე ხუთ-ხუთიანი (ხალხ.). ქამანდებში გაებათ გარეული ცხენი (ვაჟა). ფიგურ. გმირისეული მიუხვალა [მოურავს] ეშმაკობასა, მაგრამ თვითონაც ქამანდი ჰქონდა (ს. მგალობლივი...)

განსხვავებული განმარტება ამ სიტყვას სხვა ქართულ ლექსიკონებში არა აქვს.

ქართულ განმარტებით ლექსიკონში სწორად არის მითითებული, რომ ქამანდი არის სპარსული სიტყვა, სადაც იგი იწერება და იკითხება ასე: **კმანდი** [kamand]. მისი მნიშვნელობებია: 1. ქამანდი; მარყუჟი; 2. თოკის კიბე; ბაგირი; 3. მახე; 4. სადავე; პოეტ. **კმანდ ზლი** [kamand-e zolf] - ზილფის ქამანდი; სატრაფოს თმები; **ზლ კმანდ** [zolf-e kamand] - ქამანდის ზილფი.

კმანდ ასა (i) — პოეტ. ქამანდის მსგავსი, ლასო, ქამანდი (სატრაფოს თმა) (ი. რუბინჩიკი, 2012).

ქართულში **ქამანდი**-ის განმარტებასთან დაკავშირებით გვექნებოდა შემდეგი შენიშვნა. **ქამანდი** — ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის მიხედვით მხოლოდ საბრძოლო იარაღის მნიშვნელობა აქვს. სინამდვილეში კი, მსგავსად სპარსულისა, მას მეტაფორულად **სატრაფოს ზილფის** გაგებაცა აქვს, რისი უამრავი მაგალითია ქართულ ტექსტებში; აი, ზოგი მათგანი:

“გოზაგარდახრილი **ქამანდი** და ტევრი შეხშირებული წარბი შეფრუშვილ-შენაკენულ იქმნეს” (რუსულანიანი, 1957, 601, გვ. 22).

“იგ მარგალიტი ობოლი, კვლავ იაგუნდი რეული,
მშვილდი გიშრისა, ქამანდი მოხდომით გამოზეული” (ბარამგურიანი, 1958, გვ. 119, 2).

“განკვეთილმან რამე ვჰყო,

“შექამანდა თმანია” (თუმანიშვილი, 1963, გვ. 182, 40; 1963).

“მკერდის მან კისერი მე მანკისერი

ქამანდ ზილფ შავით მან დამიბარა” (ეშიო-ხონია, 1964, გვ. 18, 2).

ქართული ენის განმარტებით ლექსიკონში შეტანილი უნდა იქნას **ქამანდი**-ის მეტაფორული განმარტებაც - **ზილფი** (სატრაფოსი).

ქამანდარი:

ქართულ ენაში არის სპარსული ნასესხობა **ქამანდარი**-ი, რომელიც აღორძინების ხანის ძეგლებიდან დასტურდება. ქართული ენის განმარტებით

ლექსიკონში იგი განმარტებულია ასე: (ქამანდრისა) [სპარს. ქამანდარ “შვილდოსანი”]. 1. ქამანდის მსროლელი, - ჩუბინი. ფიგურ. თამარ ქალი ქალია, სიტყვის ქამანდარია (ზალხ.). 2. კუთხ. (მოხევ. ხევსურ.) კარგი მსროლელი. გამართა თოფით ვარჯიშობა, რომელსაც მთის ხალხი ბავშვობიდანვე ეწვეოდა და საუკეთესო “ქამანდრებად” გამოდიან... (ი. ყაზბეგი) (ქ ე გ ღ, 1950-1964).

სხვა მნიშვნელობა ამ სიტყვას ქართულ ენაში არა აქვს.

როგორც ქართული ენის განმარტებით ლექსიკონშია მითითებული, **ქამანდარი** არის სპარსული სიტყვა. სპარსული ლექსიკონები მას ასე განმარტავს: **ქმანდარ [kāmandâr]** - მოისარი, ჩუბინი (ი. ჩუბინჩიკი, 2012). **ქმანდარ [kāmandâr]** ორკომბონენტიანი კომბინიტია, რომლის პირველი წევრია **ქმან [kāman]** მნიშვნელობებით: 1. მშვილდი; 2. რკალი; 3. ასტრ. მშვილდოსანი; 4. თაღი და ძალი დაშათნ [dâštan] - **ქონა, ყოლა** ზმნის აწმყო დროის ფუძე - და [dâr].

ქართულში არის სიტყვა **ქამანი**, მაგრამ შეცვლილი შინაარსით, რომელსაც ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონი ასე განმარტავს: ქამანი (ქამანისა [სპარს. ქამან “მშვილდი”]) 1. მჭედლისა და დურღლის იარაღი - ბურღის გადასატრიალებელი მშვილდი. 2. ზოგი სიმებიანი ინსტრუმენტის გასმით საყრავი, ძუის ლარიანი მშვილდი, - ხემი. 3. “სუსტი მშვილდი” (საბა) (ქ ე გ ღ, 1950-1964).

საბა **ქამან**-ს ასე განმარტავს: სუსტი მშვილდი (ს.-ს. ორბელიანი, 1993).

ქამანის საბასეული განმარტება “სუსტი მშვილდი” არასწორია, რადგან ქამანი არის ხემი და არა მშვილდი.

არც ქართულ განმარტებით ლექსიკონშია **ქამანი** განმარტებული სწორად, რომლის მიხედვითაც ის არის “ბურღის გადასატრიალებელი მშვილდი”. თანაც იქვე აღნიშნულია, რომ ის იგივეა, რაც ხემი, რითაც ლექსიკონი წინააღმდეგობაში მოდის თავის თავთან. ამავე დროს, აზრობრივად ბუნდოვანია “ბურღის გადასატრიალებელი მშვილდი”. მშვილდა როგორ უნდა გადასატრიალოს ბურღი? შინაარსობრივად სწორი იქნებოდა: ბურღის გადასატრიალებელი **ქამანი** (ხემი) და არა **მშვილდი**, რომელიც ქართულ ლექსიკონში ასეა განმარტებული: **მშვილდი**-ი ისრის გასატყორცი ძველებური იარაღი - დრეკადი რკალი, რომლის ბოლოებზედაც გადაჭიმულია ლარი (ქ ე გ ღ, 1950-1964).

მშვილდი სულ სხვა სემანტიკური დატვირთვის მქონე ლექსიკური ერთეულია.

ქართულ ლექსიკონებში ბოლომდე არ არის სწორად გაგებული **ქამანდის**, **ქამანდარისა და მექამანდის** მნიშვნელობები. მაგალითად, ქართული ენის განმარტებით ლექსიკონში **ქამანდარი** განმარტებულია ასე: **ქამანდის მსროლელი**, რაც არასწორია, რადგან **ქამანდარი** არის **ისრის** და არა **ქამანდის** მსროლელი.

განმარტებითი ლექსიკონის ეს შეცდომა შეიძლება მოდიოდეს დავით ჩუბინაშვილის ქართულ-რუსული ლექსიკონიდან, სადაც **ქამანდარი** განმარტებულია, როგორც **ქამანდის მსროლელი** (დ. ჩუბინაშვილი, 1984).

ასევე შეცდომითა განმარტებული **ქამანდარი** იოსებ გრიშაშვილის “ქალაქურ ლექსიკონში” **ქამანდარი** – “მექამანდე, ქამანდის მომდები. “თამარ ქალი ქალი, სიტყვის ქამანდარია (ზალხ.)” (ი. გრიშაშვილი, 1997).

ამგვარად:

- ა) **ქამანდი**-ი სპარსულსა და ქართულ ენებში, გარდა **ქამანდისა**, მეტაფორულად ნიშნავს **ზიღფს** (სატრაფოსი).
- ბ) **ქამანდარი** ნიშნავს არა **ქამანდის** მსროლელს, როგორც ეს ქართულ ლექსიკონებშია მოცემული, არამედ - **ისრის** მსროლელს.
- გ) ბუნდოვანია **ქამანი**-ის ქართული ლექსიკონებისეული განმარტება - "ბურლის გადასატრიიალებელი **მშვილდი**". შინაარსობრივად სწორი იქნებოდა: ბურლის გადასატრიიალებელი **ქამანი**.
- ყოველივე ეს ასახული უნდა იყოს ქართულ ლექსიკონებში.

დამოწმებული ლიტერატურა

- ანგარი, 1381** — ჰასან ანგარი, ფარპანგე რუზე სოხან, თეშრან, 1381
- გ. გვანცელაძე, 2013** — გ. გვანცელაძე, თ. გვანცელაძე, ნარკვევები ათხაზურ-ქართული შედარებითი მორთოლოგიდან, 1. ფრინველთა სახელები, ქუთაისის სამეცნიერო ბიბლიოთეკის წელიწდებული, ქუთაისი, 2013.
- ი. გრიშაშვილი, 1997** - ი. გრიშაშვილი, ქალაქური ლექსიკონი, 1997.
- მოინი, 1382** - ფარპანგე ფარსიე მოინ, თეშრან - მოინის სპარსული ლექსიკონი, თეირანი.
- ს-ს. ორბელიანი, 1991 — 1993** — ს-ს. ორბელიანი, ლექსიკონი ქართული, I, II, თბ., 1991-1993.
- რუბინჩიკი, 1985** - Персидско-русский словарь, под редакцией Рубинчика Ю. А., I-II, Москва, 1985.
- თ. სახოკია, 1979** - თ. სახოკია, ქართულ ხატოვანი სიტყვა-თქმანი, თბ., 1979.
- ჰ. ფენრიჩი, ზ. სარჯველაძე, 2000** — ჰ. ფენრიჩი, ზ. სარჯველაძე, ქართველურ ენათა ეტიმოლოგიური ლექსიკონი, თბ., 2000.
- ქ ე გ ლ, 1950 - 1964** - ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონი, აკად. არნოლდ ჩიქობავას რედაქციით, თბ., 1950-1964.
- ი. ქობალავა, 1980** - ი. ქობალავა, ზოგიერთი ტიპის ხმაბაძვითი სიტყვის წარმოებისათვის ქართულში, საქ. მეცნ. აკადემიის აკად. არნ. ჩიქობავას სახელობის ენათმეცნიერების ინსტიტუტი, თბ., 2000.
- ა. ღლონტი, 1984** — ა. ღლონტი, ქართულ კილო-თქმათა სიტყვის კონა, თბ., 1984.
- არნ. ჩიქობავა, 1938** - არნ. ჩიქობავა, ჭანურ-მეგრულ-ქართული ლექსიკონი, თბ., 1938.
- დ. ჩუბინაშვილი 1984** — დ. ჩუბინაშვილი, ქართულ-რუსული ლექსიკონი, თბ., 1984.
- გ. ხორნაული, 2000** - გ. ხორნაული, ფშაური ლექსიკონი, თბ., 2000.

NOMADI BARTAIA

KAMANDI AND KAMANDARI

The article discusses the Persian borrowings of the second stream (XVI-XVIII cc.) of the new Persian vocabulary in Georgian language: kamandi and kamandari.

- a) Kamand-iin Persian and Georgian languages, besides lasso, metaphorically means hair hook (of beloved person).
- b) Kamandari means not a thrower of kamandi (lasso), like this is given in the Georgian dictionaries, but – an arrow shooter.
- c) The definition of Georgian dictionaries for kaman – a bow for turning of a drill, is vague, an arch for turning of a drill would be more correct from the point of view of contents.

All of these should be reflected in the Georgian dictionaries.